

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Exercitium spirituale quotidianum, à Monialibus faciendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

Religiosa è Monasterijs profuga, quibus omnibus in debitam mercedem cessit jactura honoris, existimationis, vitæ corporalis, & æternæ! non etiam æternæ. Gaudia, quibus inhias, in Deo, in tuâ cellulâ quære, esto bona & devota, & spirituali læticiâ perfruearis. En! quæ gaudia S. Augustinus Virginitatibus proponat: *Gaudium Virginum Christi De S. De Christo, in Christo, cum Christo, post Virginitatem, per Christum, propter Christum, vit. 10. De Christo, hoc est, spirituale, in Christo, gaudeo unico, quod ipsi soli ex toto corde servire possis, cum Christo, quod Regi Regum sis associata, post Christum, sequendo vestigia ejus, imitando vitam, & mores ejus, pro Christo, eidem serviendo non propter commodum proprium, sed propter gloriam & honorem ejus. Quod ut facilius præstes, plurimum conducet sequens exercitium spirituale, in quo quanto studiosius te exercueris, tanto ad culmen perfectionis ascendas.*

Exercitium Spirituale

quotidianum à Monialibus faciendum.

AB Animâ Religiosâ Deo desponsatâ exulare debent omnes aliæ cogitationes, quæ non sunt directæ ad obediendum & serviendum sponso suo, inde est, quod

quod non tantum omni die, omni hora, sed & omni momento actibus virtuosis invigilare debeat, omnes suas potentias & vires impendendo, ut Deo suo in verâ humilitate & devotione famuletur. Non est actio tum exilis, quæ per actum virtuosum non fiat capax meriti; & licet plurima sint ex se indifferentia, si tamen vel unicus actus humilitatis accesserit, ad magnum pretium & valorem eleventur.

Quamprimum igitur de nocte exigilaveris, mox cor tuum ad Deum erige, & considera, dulcissimum Jesulum tuum in tempestâ nocte in terram descendantem. Excita actum desiderij & humiliter exora, ut & in cor tuum descendere dignetur: dicendo: *Anima mea desideravit te in nocte; Fiat mihi nox ista illuminatio mea, quia memor fui nocte Nominis tui Domine.*

Audito signo ad Matutinum considerabis, campanam illam esse vocem vocantis Dei, teque excitabis dicens: *hec vox Domini est, vel cum tribus Magis: Hoc signum magnum Regis est, ibo & offeram ei omnes affectus meos, omnes motus, omnes halitus; nihil volo, nihil desidero, quàm ut omnia, quæ intra me sunt, benedicant Nomini sancto ejus, omnes alias cogitationes, omnia negotia abesse jubeo & detestor.*

Curabis autem, ut in surgendo nocte

trices, sed velociter omnem pigritiam excutias, qui enim citò dat, bis dat, meritumque valdè augetur. Si somnolentiam adverte- ris, te ipsam confunde, quod velocior fueris ad mundana quàm divina: Tum signa te si- gno S. Crucis & subjunge: *In Nomine Domini mei Jesu Christi surgo, ipse, qui me redemit, me custodiat, protegat atque defendat ab omni malo, hodie, semper, & in horâ mortis meæ.*

Cùm vestes induis, considera primò ve- stem pro corpore humano introductam esse propter peccatum, unde exercebis actum de- testationis omnium peccatorum. Secun- dò, quod habitus religiosus sit figura & typus modestiæ, quâ invitaris ad amorem pauper- tatis & exclusionem omnis vanitatis. Ter- tiò, quod, quemadmodum Deus præbuit ve- stimenta pro regendo corpore; ita etiam velit, ut vestiatur anima habitibus virtuosis, qui sunt indumentum animæ. Quartò, de- plora tuam miseriam, quâ vides, animam virtutibus spoliata, corpus verò toto tem- pore vestibus coopertum. Quintò, consi- dera habitum gratiæ divinæ, quâ Deus ani- mam vestit, & dole, tam te ejus custodiendî negligentem fuisse. Sextò, memorare ha- bitum gloriæ æternæ, quo omnes devotæ animæ liberalissimè donabuntur. Ultimò denique humillimè precare, ut Deus veste in- nocentiæ animam tuam induat & gratiam con-

concedat, qua ab omni peccato libera vive-
valeas.

Postquam decenter fueris vestita, abse-
ges te aquâ benedictâ, signabis te signo S.
Crucis & ante crucifixi imaginem profusa
devotissimè adorabis Redemptoris tui Majes-
tatem, gratias ei referendo de omnibus be-
neficijs, præsertim hac nocte concessis. Tum
promittes præsentem diem in ejus servizio
transigere, mox cor tuum ei offeres hoc vel
simili alloquio. Offero tibi O Deus meus, O
mi cœlestis sponse, cor meum, & vobis, ut omnes
meæ cogitationes, verba & opera dirigantur ad
laudem tuam, voluntas mea tua sit; laudo,
benedico & glorifico Sanctissimum. Nomen
tuum, O mi Jesu dulcissime! gratias tibi mille-
nas pro diurno lumine, quod benignissime elu-
giris, totus tuus esse & permanere desidero, &
omnes potentia meæ nihil cogitent, nihil agant,
nihil loquantur nisi te, & de te, O Redemptor
amantissime, memoria semper recordabitur
tuorum beneficiorum, intellectus contemplan-
tur tuas potentias, considerando tuam bonitate
tem, misericordiam & infinitam charitatem,
voluntas tui amore inflammabitur, omnia mea
tua erunt. Custodi me tuâ bonitate, defende me
tuâ gratiâ, eripe me ab universis malis tuâ mi-
sericordiâ, quia sine te nihil sum, nihil possum.

Dum Chorum accedis, ito cum modesto
& silentio, & cogita summum cœli terrarum
Mons.

Monarcham tibi collocaturum, gravissimumque totius Mundi negotium, quod est salus animæ, tecum tractaturum.

Chorum ingressa, in genua procumbe, adora Dominum & spontum animæ tuæ in sacratissimo altaris Sacramento verè præsentem, recita Antipsi: *O sacrum Convivium, cum oratione: Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili &c. vel pulcherrimam salutationem: Ave Domine Jesu Christe, ego te Dominum ac Deum meum hîc verè præsentem omnium creaturarum possibili affectu saluto, adoro, laudo, glorifico & ab omnibus, in omnibus, super omnia adorari, laudari, amari, & glorificari desidero in æternum. Gratias ago tibi pro clemencia tuâ, qua ab æterno dilexisti me. Totus tuus esse & permanere desidero, sicut tu totus meus esse dignaris. O Jesu Deus cordis mei, & pars mea in æternum! In te O ineffabilis veritas credo; in te O unica spes mea spero, & O infinita bonitas amo, & amare desidero propter te super omnia in æternum. Gaudco de omni perfectione, beatitudine & gloriâ tuâ, neque totum in divinam voluntatem tuam resigno. Utinam te nunquam offendissem, nec posthac unquam offenderem. Doleo de omnibus peccatis meis, quia tibi, quem super omnia diligo, displicent: cupio & propono me emendare. In satisfactionem offero tibi omnium Sanctorum obsequia, & meipsum in unione tuo-*

r. m.

rum infinitorum meritorum. O Jesu Domi-
 nus meus & Deus meus! sim totus tuus, & tu
 meus in aeternum. In te vivam, in te morar, &
 in te perennem. Similem veniam, & misericor-
 diam omnibus, pro quibus mori dignatus es,
 presta, defunctis requiem, vivisque orationes
 concede, ut tibi placeant, te ament, te glorificent
 una cum Deo Patre & Spiritu Sancto, nunc &
 semper, & in secula seculorum Amen. Petrus
 deinde à Domino tuo benedictione recolle-
 ge omnes tuas potentias, memoriam, intel-
 lectum & voluntatem, excita te ad laudes di-
 vinas, & sequentibus considerationibus im-
 morare.

Primò imaginare tibi Chorum & Ag-
 ram Chori cœlestis, in quo S. Angeli incele-
 bili voce benedicunt, unde & tu allabora
 Angelicis Spiritibus vocem tuam unire, An-
 geli Sancti toti in Deum absorpti nil aliud
 cogitant quàm Creatorem suum; idem &
 tu facies, nunquam voluntariè in quasvis dis-
 tractiones consentiendo, secus parum pro-
 ceres Deo, imò plus perderes quàm promo-
 rereris, cor enim non labia intuetur alti-
 simus.

Secundò memineris, cum cantare sit offi-
 cium Angelicum, imitandos tibi esse quoque
 Sanctos Angelos morum candore & coram
 puritate. Angeli coram Deo adstant cum
 tremore & reverentiâ; ita & tu magnam
 hinc

habebis reverentiam, oculis modestè demissis, toto corpore in modestiam composito, ad divinam Majestatem, cum qua loqueris, quoquo modo offendas.

Tertiò habebis intentionem, omnes illas laudes & præconia Deo tribuendi, quas tribuerunt omnes beati spiritus & animæ, quæ fuerunt, sunt & erunt in omnem æternitatem. Speciatim offer merita, & preces beatissimæ Virginis Mariæ, dicens: *Domine tu corda omnium, tu scis & vides infirmitatem meam, opto quidem & medullitus desidero te laudare, quia tamen peccatrix est anima mea & indigna, qua famularum tuarum contentio perfruatur, idcirco laudes meas unio cum illis, quas tibi tribuerunt omnes sancti, Angeli, & specialiter sancta sanctorum gloriosissima Virgo Maria.*

Quartò potissimùm cavebis, ne tempore solari alia colloquia instituas, turpè quippè est cum creaturâ conversari, ubi Creator est præsens, nec tales preces exaudit Deus, quin potius aures occludit; ut taceam, à talius suæ obligationi neutiquam satisfieri, quod serio observandum.

In alijs actionibus quibuscunque semper curare fructum & meritum elicere, vel piâ aliquâ consideratione, vel aspiratione: v. g. dum manus lavas, cogita puritatem animæ & confundere, quod tam exiguam curam

A a

geras

geras de lavandâ animâ ; considera infir-
per, quàm sis misera & infirma, tamen enim
sæpissimè proponas, Deo in innocentia cor-
dis tui servire, nihilominus frequenter ad
vomitum redis, & quemadmodum manus
post lotionem mox inquinantur; ita & ani-
ma tua, tametsi pretiosissimo Christi sangui-
ne lavata, sædissimis tamen peccatorum ma-
culis iubitò despurcatur, unde summopere
doleas & gratiam efflagites, ut, quemadmo-
dum corpus à sordibus purgas; ita & pollis
labes animæ abstergere. Convertete ad
Deum tuum, & ingemisce: *Domine Iesu
qui lavisti nos à peccatis in sanguine tuo, lava
omnes anima mea sordes, & super nivem alba-
babor.*

Si fortè in hortum concedis flores colle-
ctura, considera in eorundem amœnitate
pulchritudinem Creatoris. Candidum lili-
um cum aureis suis malleolis incitamento
tibi sit ad candorem internum, mistum vero
amore in Deum & proximum. Rosa spi-
nis circumsepta excitet te ad fortiter cole-
randas tribulationes. Heliotropium vultu
tibi demonstrat voluntatem tuam erga So-
lem divinum incessanter inflectendi. In-
maturus denique & subitaneus florum inter-
ritus, dum hodie sunt, & cras non compa-
rent, admoneat te debilitatis vitæ humanæ
quæ ad instar florum in medio cursu desolat
laquet, pallet, perit.

Ad pulsam horæ denuò recordare mortis
propinquæ, quemadmodum enim horæ tran-
sunt, ita abeunt dies vitæ tuæ. Time, ne
hora illa sit ultima, & illa tremenda, qua an-
te severum Judicem sistaris, strictissimam ra-
tionem de omnibus horis redditura. Elicè
actum contritionis, renova propositum ma-
gno fervore Deo famulandi, & dole de om-
nibus momentis malè consumptis. Oti-
nam mi Deus te nunquam offendissem, uti-
tam omnes horas perditas possem revocare,
ut eas sincero corde in tuo sancto servitio
possem consumere, O quàm mihi displiceat
tam ingens jactura tot horarum, & tam pre-
ciosa temporis! Jesu fili Dei, miserere mei!
In te credo, in te spero, te amo super omnia:
Maria mater gratiæ &c. Angele Dei &c.

Dum mensæ assides, considera miseriam
vitæ humanæ, quæ continuò cibo indiget;
panis indicium tibi esto panis vitæ & divinæ
gratiæ, quo anima à Deo sustentatur & sine
quo vivere nequit. Caro in memoriam tibi
refricet, quod, quemadmodum ipsa est de
animalibus mortuis; ita & tu futura sis esca-
m premium. Nunquam saporis & delectatio-
nis ciborum ita immergaris, ut propterea ne-
gigas lectionem spiritualem, quæ est condi-
mentum animæ. Diversitas ferculorum so-
lidet te in continuo respectu ad divinam
providentiam, quæ implet omne animal be-

nedictione, & dat illis escam illorum; confundat te insuper, quòd, dum Deus tantoperè tibi invigilat, tu tam sis tepida, & vel nunquam, vel rarò cogites de condiendis cibis spiritualibus, intellige, varijs virtutibus, quibus oblectes gustum divinæ Majestatis, Nec obliviscaris specialis amoris Dei erga te, dum tibi tam abundanter providet, & multos pauperes longè devotiores fame torqueri sinit, accendere ex hoc ad ferventer redamandum, delitiare in Deo tuo, & clamare: *Quàm suavis es Domine animæ quærens te. Utinam nihil sapiat, nihil dulcescat mihi, nisi tu! tu cibus meus, tu potus suavissimus, tu omnis delectatio mea.* Calor naturalis corporis humani, quo cibi in nostram substantiam convertuntur, fervorem tibi ingerat, quo concupiscas tanto amoris igne in Deum exardescere, ut, quidquid in hoc Mundo Deo displicet, tu digerere, & per quasunque difficultates tollere posses, ne divina Majestas in minimo læderetur, optabis quoque, ut igne illo divino tota tua substantia in Deum perfectissimè convertatur.

Nihil prorsus age, O Anima religiosa, quod non speciali affectu ad Deum dirigas, nihil fortuitò aggredere, nihil perfunctorie exequere, sed semper Dei amore, pro exercitio humilitatis, majori tui ipsius contemptu, aut alio bono fine.

Si cubiculum tuum everris, offer Deo tunc actum humilitatis, & roga, ut, quemadmodum locum istum emundas, ita possis emundare cor tuum, quo dignum Deo habitaculum effici mereatur.

Si flores v. g. efformes, confundere, quod dum flores in manibus tenes, per tuum reporem expellas ab animâ flores virtutum. Scias quoque, quod, quemadmodum flores eo sunt pulchriores, quo naturam magis fuerint emulati; ita anima tua tanto futura sit speciosior, quanto Deo similior, ad cuius imaginem creata est.

Si acu pingis, & partes separatas simul connectis, considerabis, quàm animæ peccatum à Deo separata reuniantur Deo adnunculantibus mortificationum puncturis. O quoties Deus per aculeos afflictionum & infirmitatum animas alias deperditas ad se traxit? si igitur & tu morbis atteraris, contere & cogita, medium hoc esse efficacissimum, quo Deo perfectè uniaris.

Dum in functionibus culinæ detineris, imaginare tibi Christum, beatam Virginem Mariam, Sanctos Apostolos, vel alios SS. Patronos tuos, & his omnibus prandium vel ornatum apparare stude; mos à S. Catharinâ Senensi cum ingenti spiritualis profectûs molumento usurpatus. Ab igne materiali descende ad æternas erebi flammâs, & considera,

dera, ignem hunc non nisi depictum esse respectu ignis infernalis. Tum gratiam à Deo pete, ut anima tua ita igne divini amoris accendatur, & omnino consumatur, quemadmodum ignis hic ligna consumit.

Si Pharmacopœum tibi incumbit, cogrisque parare medicamenta pro conservandâ corporis sanitate, in laudes Dei resolvere, qui tot media in salutem corporis humani adinvenit, & considera, longè plura adinvenisse pro salute animæ; quemadmodum autem potissima medicamenta sunt amara, ita Deus salutem animæ non nisi per amaritudinem mortificationum quærit, tantoque propinquior est anima salutis æternæ, quanto plures amaritudines tribulationum & dolorum amore Dei exhausserit.

Si infirmis in servis, magnam charitatem eis exhibe. Cùm infirmam lecto affixam intueris cogita, hoc à Deo immissum, ut vel in virtutibus exerceatur, si fuerit bona; vel ut propter peccata & defectus castigetur, si fuerit mala. Ex utroque, sive nimirum propter peccata puniatur, sive ob majus meritum exerceatur, speciale documentum edoces, si enim ob peccata, concipies horrorem de peccatis, ut pote, quibus Deus ad tantam vindictam provocatur, ut etiam in hac re severe in peccatores invehat. Si autem exercitium virtutum, in laudes Dei resolvere,

qui optimè scit dilectos suos visitare, & mirabili ad inventionem coronam æternam auferre.

Si infirmæ fuerint impatientes, comparere eis, consolare & cogita, te longè fore peiorem, si levioribus etiam doloribus excruciareris. Et si fueris ægris præfecta, omnes commoditates tuas relinque, ut infirmas juvare possis, hoc enim summi meriti est apud Deum; ut autem pronior sis ad compatiendum infirmis, memento infinitæ bonitatis divinæ, quæ tuæ miseriæ & infirmitates tam patienter tolerantur. Si ægra febris frigore tremuerit, tu intensiore charitatis ardore eandem inflamma. Si fuerit juvenis, in mentem revoca debilitatem naturæ humanæ, & quàm quilibet omni horâ debeat esse paratus ad mortem, cum *nesciatur dies, neque hora*, unde nunquam suis viribus nimium fidendum.

Si sacro thesauro fueris præposita, cogita, hoc esse officium Angelicum, quia semper de Deo & sacris assistis, unde toto nisu functioni tam sacræ incumbendum, vigilantiumque, ut angelicâ puritate eniteas tam corpore quàm animâ. Si vides vel tangis sacros calices, reverenter id facito, cum in ijs consecratur & asservetur pretiosissimum corpus & sanguis Christi Jesu. Ex hoc autem, quod sint argentei, te ipsam excitabis ad majorem

jorem indies perfectionem, ut nimirum argentea sis per puritatem & candorem morum, aurea per amorem erga Deum & proximum, quia & tu non rarò intra te recipis, & contines sacratissimum Sacramentum. Dum oblata & vinum pro Sacrificio affers, lauda Dominum Jesum de tam mirabili & pietissimâ inventionem, qua prodigiòse dispositum erat, ut sub his speciebus tectum animæ nostræ commodius subintraret, age gratias pro tanto beneficio, & implora gratiam tanto favori correspondendi, nec cesses allaborare, ut semper in Christo tuo requiescas, & ardentissimum divinæ charitatis pectus devotissimè ingrediaris. Vestimenta sacerdotalia Passionis Dominicæ te admonebunt: Amictus indigitabit velum, quo benedicta Christi facies cooperiebatur, dum a lapis percussus ut Propheta illusoriè salutabatur: *Prophetiza, quis est, qui te percussit?* Alba Herodianam Sindonem præfigurat. In cingulo, stola, & manipulo funes venerare, quibus in monte Oliveti captus, in flagellatione columnæ alligatus, & post decretam mortis sententiam ad tollendam crucem tractus erat. Planeta vestem purpuream, qua ut Ætius Rex adorabatur, aut vestem inconsumentem portendit, qua ante crucifixionem extus erat.

Luc.

22. 64.

phetiza, quis est, qui te percussit? Alba Herodianam Sindonem præfigurat. In cingulo, stola, & manipulo funes venerare, quibus in monte Oliveti captus, in flagellatione columnæ alligatus, & post decretam mortis sententiam ad tollendam crucem tractus erat. Planeta vestem purpuream, qua ut Ætius Rex adorabatur, aut vestem inconsumentem portendit, qua ante crucifixionem extus erat.

Dum Crucifixi imaginem aspicias, immalos

mentos Christi dolores recogita, & propo-
 ne, afflictiones tuas ejus amore fortiter &
 constanter tolerare. Age gratias pro tantâ
 charitate, & dum brachia extenta, caput in-
 clinatum, latusque apertum intueris, crede,
 vocari te à sponso tuo, ut amorosis amplexi-
 bus te constringat, precibus tuis capite incli-
 nato annuat, velitque, ut internis tuis affe-
 ctibus in cor apertum ingrediaris, unde mox
 ad eum conversa humillimè precare, ut te
 fructuum sanctissimæ crucis & passionis
 participem efficere dignetur: aperi & tu cor
 tuum divinis inspirationibus, expande ma-
 nus & brachia ad amplexandas tribulatio-
 nes, inclina caput, quo ostendas, te annuere,
 approbare, & ratum habere, quidquid Deus
 disposuerit, quæ omnia hoc vel simili affectu,
 quotiescunq; transieris coram crucifixi ima-
 gine, contestaberis: *O mi JESU pro me cruci-
 fixe! Ecce me paratam tecum in mortem ire,
 Non mea, sed tua voluntas fiat. Vel: susci-
 pe me Domine in ulnas tuas, quas in cruce ex-
 pandisti, protege me ab hoste maligno, & fac me
 participem crucis tue. Vel cum Samuele:
 Lequere Domine, quia audit servus tuus. Vel:
 Amor meus, Deus meus, Jesu Christe pro me
 crucifixe, fac me unum tecum, & miserere
 mei. Vel: Adoro te Christe, & benedico te,
 quia per crucem tuam redemisti me. Quo-
 tiescunq; sacris imaginibus te inclinas, sem-*

per venerare speciales earum virtutes, vel irrisiones, quas in hoc Mundo sustinuerunt, v. g. in crucifixi imagine adora Christum Iesum ut verum Regem & Deum, & honora illusiones ob id à Judæis perpessus &c.

Si imaginem beatissimæ Virginis intueris, vel coram tali imagine transis, recordare misericordiæ ejus, saluta eam salutatione Angelicâ, & roga, ut, cum sit Regina Virginum, te quoque in filiam adoptet, quatenus purè, castè & inviolabiliter Filij ejus familiaritas adstare possis.

Coram alijs imaginibus idem facies, & his vel similibus jaculatorijs in tuam operam advocabis: *Omnes Sancti & Sanctæ Dei, quorum reliquie & imagines hic sunt, saluto & veneror vos, intercedite pro me, concedite, ut vestris vestigijs insistere, & virtutes imitari valeam.* Tum admirare Bonitatem Dei, quæ merita servorum suorum non tantum in celo, sed & in terrâ remuneratur, excitare exinde, & propositum concipe ferventer tam benigno Domino serviendi. *Lauda sæpius Deum de nimio amore, quo in miseris mortales flagrat: O beata ille anima, quæ tibi serviunt, Deus meus! O quam munificenter remuneraris omnes etiam minimos labores pro te exantlatos! O excægatos mortales, qui te Dominum tam gratiosum naseant, & Abusum, Domino tam infido, tam fallaci & per-*

adherent! *Benedictus sis Deus meus, qui me ad servitutem tuam vocasti, benedicta sit illa hora, benedictum illum momentum, quo Religionem sum ingressa, & Mundo cum omnibus Creaturis valedixi, ut tibi, O Jesu mi amantissime! me desponsarem. Elegi te, O mi Jesu! tibi speravi, tibi me totam consecravi, manebam constans, teque solam unice amabo, Ah O utinam confirmaretur hoc propositum meum! utinam in tuo amore ita inardescerem! ut solum propter te viverem, & simul morerer.*

Dum vestibus te exis, roga Deum, ut unam vestimentis omnes vitiosos habitus deponere possis. Lectum ingressura, cogita, quemadmodum somnus est mortis imago; ita lectum esse figuram sepulchri, unde timeas, ne fortè in lectum descendens, nunquam amplius surgas, atque adeò è molli lecto abeas ad ignem purgatorij, aut, si in peccato mortali fueris, ad æterna incendia, sitque nox illa ultima & complementum totius vitæ tuæ; quæ cogitationes haud dubiè urgeant, ut semper, priusquam in lectum concedas, sollicitè conscientiam discutias, & ex toto corde doleas de omnibus peccatis & defectibus tuis. Tum commenda te dilecto tuo, & imaginare tibi, te latitare sub brachijs crucifixi. Plurimis est in more positum, ut tota nocte crucifixum inter brachia teneant, aut saltem brachia in modum crucis invicem

refle-

reflectant, quod potissimum incumbit animabus religiosis, sponſis Christi, quibus præ omnibus alijs sponſus in pretio est habendus, ut adeò semper ab ipſo dependeant, ejusque sanctissimæ cruci sint affixæ. Proderit insuper hunc suum amorissimum sponſum dulci alloquio dissuaviare: *Tu mi Jesu, Ah! mane mecum, totâque hac nocte placidissime mecum dormi, ut, dormiente corpore, mens mea semper ad te vigilet, & te presentem videat. Vel: fac me, Jesu dulcissime, super prectus tuum requiescere; Da, ut omnes halitus hauriam de mellifluo corde tuo: Infuset Spiritus tuus suavissimus in animam meam, eamque absorbeat, & inseparabiliter sibi uniat. Offero tibi, mi sponse dilectissime! omnes motus, omnes gestus & halitus meos, nihilque intendo, nisi te laudare & benedicere.*

Optimum deniq; remedium contra peccata erit præsentia Dei, quam sibi quisque ferriò imprimat, cogitetque, Deum omnia videre & audire, ex quo accrescet ingens desiderium Deo in omnibus placendi, & cum Mandatum reliquerimus, ut hæredes æterni gaudij constitueremur, vitam nostram tam religiosè instituere cogimur, ut eodem digni efficiamur, quod fiet, si Regulas & Constitutiones nostras accuratè observaverimus.

Nonnullæ devotæ animæ pro felicitate virtutibus progressu solent in speciale am-

lum vocare B. Virginem Mariam, & sanctissimum ejus Filium Christum Jesum, unde nunquam cellâ progrediebantur, aut egrediebantur, nisi genuflexæ, & petitâ prius benedictione: *Nos cum prole piâ benedicat Virgo Maria, vel saltem Ave Maria.* His enim securas se credebant ab omni infestatione, & prolapso in offensam Dei. Nec frustra, certam enim est, quod talia præstituris divinum auxilium tam opportune sit adfuturum, ut in omnibus vincant, crescant in spiritu & perfectione, ac tandem ad cœlestes agni dapes lætæ avolent.

APPENDIX.

UT securior sis ab omnibus periculis, Anima devota, accelerato gradu contendit ad foramina Petræ, ibique omnes sensus tuos exteriores reconde. *Petra autem est Christus,* foramina sunt sacratissima quinque vulnera, hæc singulis diebus exosculare, & vel unico *Pater & ave* saluta. Optimum erit, si accesseris venerabile Sacramentum, ibique in genua prostrata quinque diversis vicibus: Manè dum surgis, ante & post Missæ Sacrificium, post mensam, & sub vesperam recites salutationem supra notatam: *Ave Domine Jesu Christe &c.* tum subjungas I. in honorem sacratissimi vulneris in latere accipri semel *Pater & Ave,* ut gratiam tibi concedat,